

» Dossier de premsa

21 maig 2026

EXPOSICIÓ TEMPORAL

Seny i rauxa. Notícia de l'arquitectura catalana

Del 22 de maig al 6 de setembre de 2026. Disseny Hub Barcelona

Seny i rauxa. Notícia de l'arquitectura catalana

Del 22 de maig al 6 de setembre de 2026, Disseny Hub Barcelona

INTRODUCCIÓ:

Del **22 de maig al 6 de setembre de 2026** es pot veure al Disseny Hub Barcelona (DHub) ***Seny i rauxa. Notícia de l'arquitectura catalana***, una exposició que exhibeix **el millor de l'arquitectura feta a Catalunya en els últims 150 anys**. La proposta, comissariada i dissenyada pels arquitectes Carme Ribas, Victòria Garriga i Joan Roig, rescata centenars de peces dels magatzems i arxius on sovint estan tancades i, a través d'elles, **convida el visitant a descobrir un arc de continuïtat ininterromput** des de la fundació de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona l'any 1875 fins a l'actualitat, més enllà d'estils o èpoques històriques.

En un moment en que s'entén l'arquitectura com un fet globalitzat, la mostra es pregunta si hi ha trets en Berenguer de Montagut o en Pere Blai, mestres d'obres de Santa Maria del Mar i de la nova façana del Palau de la Generalitat respectivament, que ressonen en projectes més recents de Domènech i Montaner, MBM o Harquitectes.

En la recerca de quines són, més enllà de les físiques i les econòmiques, aquelles **característiques capaces de construir els trets fonamentals del caràcter català, i com aquestes han influït en la definició de l'arquitectura del país**, Ribas, Garriga i Roig recorren a pensadors que hi han parat atenció abans com ara **Jaume Vicens Vives, Gabriel Ferrater Mora** i, en el terreny de l'arquitectura, **Alexandre Cirici Pellicer**. De tots els conceptes establerts per aquests pensadors, rescataen especialment el **binomi seny i rauxa**, entès com dues cares de la mateixa essència, un detonant que serveix per aprofundir en els trets característics de l'arquitectura recent i que fa paleses línies de continuïtat –amb contrastos i coincidències– entre les diferents aportacions fetes durant el darrer segle i mig.

Agrupacions, simetries i antagonismes

La proposta defuig les lectures cronològiques i estilístiques, i **presenta les peces per agrupacions, simetries i antagonismes** –sempre amb el binomi de seny i rauxa de fons– com a sistema per aprofundir en els trets característics de l'arquitectura catalana. Obre així línies de continuïtat que donen peu a una revisió del cànon establert.

Per ordenar les peces, es fa servir un sistema quasi estrictament dimensional. Parteix d'allò més petit i avança fins a les actuacions d'àmbit més ampli amb el següent ordre: **l'habitació, la casa, les cases de veïns, els edificis, el carrer, la ciutat antiga, la ciutat nova i el territori**. Aquests àmbits s'entrellacen sense solució de continuïtat i, per tant, no són apartats estancs sinó que presenten ressonàncies entre ells.

Aquesta disposició no pretén omplir l'exposició de dades i explicacions, sinó **provocar el visitant perquè estableixi per ell mateix les relacions entre projectes**, més enllà de les èpoques o les

qüestions estilístiques, i **induir-lo així a descobrir aquells trets que es poden definir com a característics** de l'arquitectura catalana. En definitiva, encendre la guspira de la interrogació amb la pregunta plantejada a l'inici: podem afirmar que existeix un arc de continuïtat, ininterromput i conseqüent, en l'arquitectura catalana?

Esquerra: Restaurant Il Giardinetto F. Correa i A. Milà. Perspectiva a color (croquis). Barcelona, c. 1973.

Fons Correa i Milà, arquitectes, Arxiu Històric del COAC

Dreta: Guimaguas Barcelona. Test + Guillermo Santomà. Col·laboradors: Jesus Carmona, Katia Llabata, Lluís Tantiña, Adriana Cella, Carles Pinyol. Promotor: Guimaguas. Barcelona, 2003. Fotografia: Gregori Civera

Material arquitectònic i obres artístiques

Amb **més de 500 peces**, l'exposició reuneix material arquitectònic com esbossos, plànols, maquetes i fotografies. La mostra fa un **esforç per rescatar dones arquitectes** que han treballat al llarg d'aquest últim segle i mig, sovint amagades darrere de noms d'homes, per donar-los la rellevància que tenen en l'actualitat.

La proposta inclou també **obres artístiques i de disseny**, amb una mirada innovadora que vincula el llegat artístic i d'arquitectura, moviments expressius i dinàmiques socials. Entre els artistes presents a l'exposició hi ha **Ramon Casas, Pere Torné i Esquius, Joaquim Vayreda, Joaquim Sunyer, Joan Miró, Pablo Picasso, Antoni Muntadas o Fina Miralles**.

La disposició de l'exposició és un seguit de **documents sobre les parets del perímetre** que recorren tots els àmbits. En el centre es dipositen, sobre taules i peanyes, maquetes, mobles, llums, **peces singulars i alguns objectes d'art que dialoguen** amb el que s'exhibeix al perímetre. Per completar el discurs, inclou també un **recull de publicacions** –llibres i revistes– que han acompanyat la reflexió sobre aquest període de l'arquitectura catalana, a més d'una taula –situada a l'entrada– que reuneix **19 croquis originals**.

Tot això amb una museografia pensada per **donar valor al material arquitectònic**. Un teló mig obert dona pas a una sala de color vermell plena de peces presentades amb marcs que volen elevar la categoria d'esbossos o plànols.

Esquerra: Cadira Batlló. Antoni Gaudí i Cornet. Barcelona, 1904. Museu del Disseny-DHub. MADB 136986. Fotografia: Estudio Rafael Vargas

Dreta: Butaca GATCPAC (Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània). Barcelona, 1936. Donació Mobles 114. Museu del Disseny-DHub. MADB 135387. Fotografia: Estudio Rafael Vargas

Projecció internacional

Seny i rauxa. Notícia de l'arquitectura catalana, que té lloc en el marc de **Barcelona 2026 Capital Mundial de l'Arquitectura**, es pot veure a l'Espai A del DHub, en una sala de 900 metres quadrats contigua al lloc on, del 28 de juny al 2 de juliol, es portarà a terme part del **Congrés Mundial d'Arquitectes** de la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA). Per tant, la proposta se circumscriu en un emplaçament i un moment ideals per a la projecció internacional de la creació arquitectònica catalana.

L'exposició és una producció del DHub i compta amb el suport del **Ministerio de Cultura** a través de **Barcelona Capital Cultural i Científica**, i amb el patrocini de **Technal**, **LAMP**, **GEZE** i **Iris Ceramica Group**. Inclou peces provinents del **Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)**, **Arxiu Jujol**, el **Museo Reina Sofia**, el **Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC)**, el **MACBA**, la **Sagrada Família**, la **Fundació Miró**, l'**Escola Tècnica d'Arquitectura de Barcelona-Càtedra Gaudí**, l'**Escola Tècnica d'Arquitectura del Vallès-Laboratori de Maquetes** i el **Museu del Disseny-DHub**.

ÀMBITS:

1- L'HABITACIÓ

L'habitació és essencialment l'àmbit on es desenvolupa la vida privada, tot i que a vegades es converteix en espai de representació cap enfora.

Inclou des del dormitori, el lloc més íntim de l'habitatge, fins a les sales d'estar que expressen la relació entre mon interior i exterior, passant pels espais de relació entre peces o la significació de les llars de foc.

L'herència rural i la voluntat de representació de la nova burgesia, que mira cap a la resta del món, hi és present.

En el llit hi trobem des d'aproximacions de caràcter clarament funcional fins a les més sumptuoses i inclús oníriques.

Les estances, majoritàriament de proporció horitzontal, es verticalitzen per afegir representativitat.

L'ús de materials propers, com per exemple la ceràmica, està present en l'austeritat i en les expressions d'abundància. El treball artesà i de la petita indústria hi és sempre present, com en el cas de la forja o de la fusta.

Esquerra:

Fotografia del dormitori d'Antoni Gaudí.

Ferran. Barcelona, c. 1926.

© Ferran, Col·lecció d'imatges, Arxiu Històric del COAC

Dreta:

Fotografia de l'interior de la casa Correa dels arquitectes F. Correa i A. Milà.

O. Maspons. Cadaqués, 1963.

© Fons fotogràfic O. Maspons, Arxiu Històric del COAC

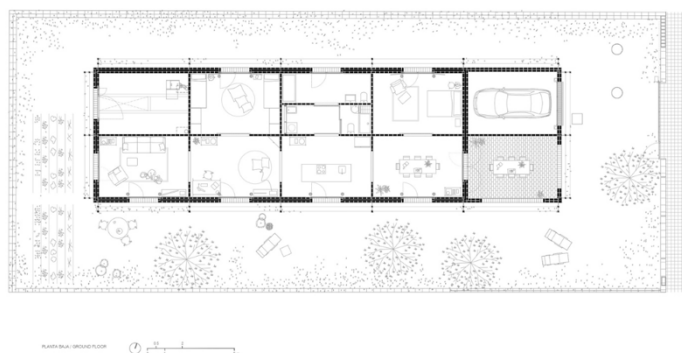
2- LA CASA

L'empremta del client o usuari, en simbiosi amb l'arquitecte projectista, es fa visible a la casa particular, i expressa tant la forma de vida privada com la manera d'ensenyar-se cap enfora.

La relació amb el terra, arrapant-s'hi unes vegades i altres acostant-s'hi sense alterar-lo, és clarament present en la majoria de les obres exposades. I més enllà del terra, la consciència del lloc també es fa visible en tots els projectes. Les cases de mar i les de muntanya en són un exemple.

Veiem també, el treball amb la geometria, tant per a ordenar la planta com per a definir-ne la secció. Algunes vegades, amb la necessitat d'expressar-la a través d'axonomètries desplegades.

Allunyant-se del concepte de tipus repetible, les cases mostrades reinterpreten, deformen i evolucionen la casa tradicional, hereva del mas rural -sempre més introvertit- o la casa costanera. I en mostrar-se enfora, incorporen llenguatges i simbologies que, a vegades des de la ironia, estableixen llaços imaginaris amb la tradició pròpia, al mateix temps que s'identifiquen amb exemples forans.

Esquerra:

Plànol Casa Ugalde José Antonio Coderch.

Caldetes, 1951.

Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía

Dreta:

Plànol de la planta de la Casa 219.

H Arquitectes: David Lorente Ibáñez + Josep Ricart Ulldemolins + Xavier Ros Majó + Roger Tudó Galí

3- LA CASA DE VEÏNS

Amb les cases de veïns, és a dir les agrupacions d'habitatges, donem entrada a la ciutat, ja que són la base principal a partir de la qual es despleguen els nostres pobles, viles i ciutats.

El factor de posició acaba, per tant, essent un tema clau: cases entre mitgeres, cases en cantonada, illes de cases...

També l'agregació d'habitacions és part essencial dels projectes, i engloba des de les malles ortogonals fins a les més orgàniques. Hi trobem de costat versions que especialitzen les estances amb relació a l'ús i altres, més neutres, que aposten per la versatilitat d'aquestes.

L'orientació hi és quasi sempre present. L'esforç per captar el sol i garantir les vistes agrupa exercicis de gran interès geomètric.

Com en altres àmbits, s'estableixen coincidències en la utilització de materials propers i ressonàncies entre composicions de façana. Persianes i galeries són recurrents, tant per la seva utilitat com per la seva capacitat compositiva.

L'arribada a terra, és a dir, el contacte directe amb l'espai públic és un dels elements que contribueix a la configuració del carrer.

Esquerra:

Casa Jenara López.

Josep Lluís Sert, 1930-1931.

Fotografia: Antonio Navarro Wijkmark.

Disseny Hub Barcelona

Dreta:

Edifici d'habitatges Can Bruixa

Mora, Piñón i Viaplana.

Fotografia: Antonio Navarro Wijkmark.

Disseny Hub Barcelona

4- ELS EDIFICIS

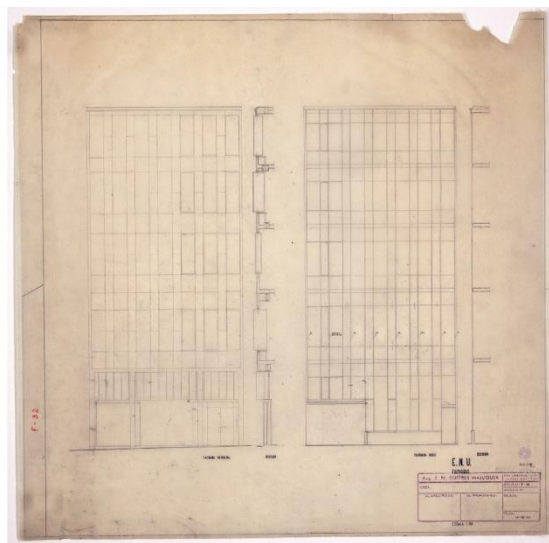
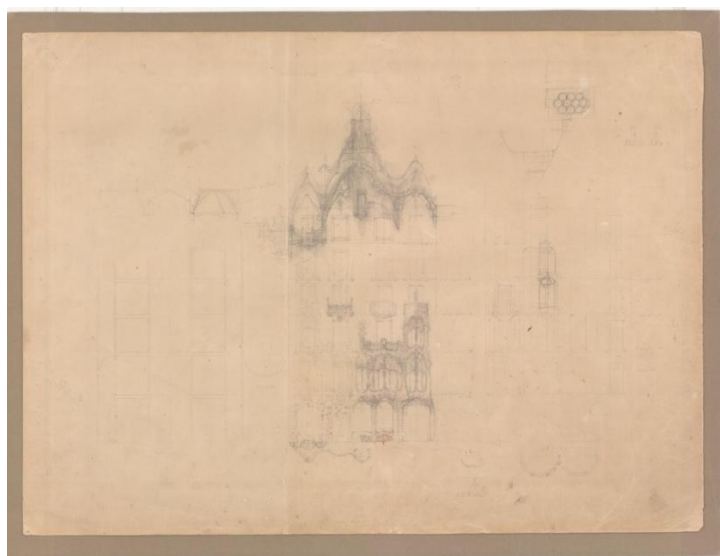
Les construccions que no són principalment destinades a habitatge queden reunides en aquest capítol. Inclouen els edificis productius, els representatius, els equipaments -concepte elaborat en el període aquí exposat- i els religiosos.

Bàsicament, estan inserits en les ciutats, però també n'hi ha de rurals i aïllats.

A causa de la significació que tenen cara a la col·lectivitat, desenvolupen estratègies de singularització específica, per l'alçada, per la forma, per la composició de façana o per la relació amb l'espai públic, del que a vegades en formen part.

Les parelles i constel·lacions s'han fet tant amb criteris d'ús, com de forma, materialitat o significat, i no per classificació tipològica. Hi trobem agrupacions de "torres" i d'edificis agrícoles o industrials, però també façanes emmirallades.

En aquest capítol apareix el treball amb l'arquitectura heretada i l'adaptació a noves vides d'edificis preexistents.

Esquerra:

Alçat de la casa Batlló

Antoni Gaudí.

Arxiu EtsaB-Càtedra Gaudí. Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. Universitat Politècnica de Catalunya

Dreta:

Edifici pel Noticiero Universal

J.M. Sostres.

Alçats façana principal i posterior.

Barcelona, 1964.

© J.M. Sostres. Fons Sostres Maluquer, Arxiu Històric del COAC

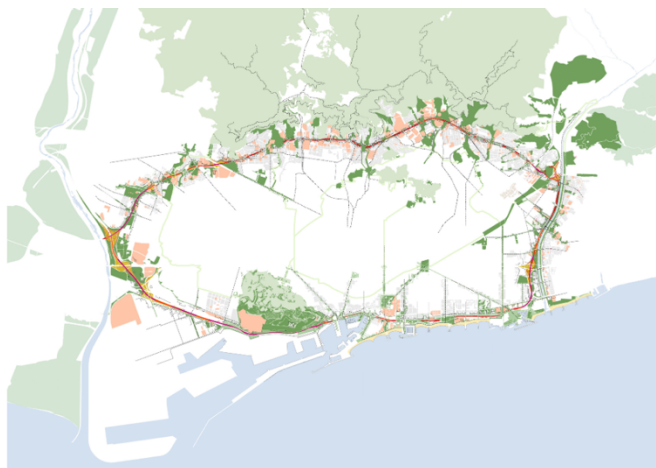
5- EL CARRER

El carrer, i per extensió la plaça, és l'espai públic per excel·lència. És el que organitza i suporta, en gran part, els vincles i la vida comunitària.

També és el corredor per on transcorren totes les infraestructures imprescindibles per a la vida a dins dels edificis i per a la mobilitat que genera l'intercanvi a l'interior de qualsevol comunitat veïnal.

En aquests cent cinquanta anys, tot i els grans canvis que hem viscut al nostre entorn pel que fa a les formes de vida o a les consideracions sobre la mobilitat. El carrer i l'espai públic a Catalunya ha mantingut un paper essencial en la configuració de les nostres ciutats, entenent-lo com a objecte de disseny en si mateix.

Alguns dels projectes exposats posen l'èmfasi en la funció de subministració de serveis, altres en la representativitat com a espai de relació. I és a partir d'aquests conceptes que s'han anat teixint relacions entre ells i també agrupacions per analogia.

Esquerra:

Plànol Eixos verds de Barcelona

Fotografia: Ajuntament de Barcelona

Dreta:

Rondes de Barcelona

Fotografia: Barcelona Regional

6- LA CIUTAT ANTIGA

La ciutat heretada ha estat repensada diverses vegades al llarg d'aquests anys. S'han plantejat propostes que abracen des de la refundació de la ciutat històrica fins a intervencions de remodelació i inclús d'acurada acupuntura en espais determinats.

Podrem observar seqüències de projectes sobre un mateix sector a debat, com en el front marítim o a la ciutat vella de Barcelona.

Tot i que es llegeixen continuïtats manifestes, contrasta l'optimisme teòric d'algunes propostes amb la contenció i el realisme d'altres.

El paper de l'espai públic i la definició de nous equipaments hi és molt present com a element generador de la transformació, donant el nom de "projecte urbà" a aquesta categoria de projectes, que s'allunyen del planejament urbanístic per a convertir-se en propostes clarament arquitectòniques.

Els nous edificis estableixen, en moltes ocasions, continuïtats manifestes amb l'espai públic a l'aire lliure.

De dalt a baix:

GATCPAC. Pla Macià

Diorama.

Barcelona, 1934.

Fons GATCPAC, Arxiu Històric del COAC

Ordenació volumètrica del projecte Del Liceu al Seminari

Planta.

Studio PER: Ll. Clotet, O. Tusquets.

Fons Studio PER, Clotet i Tusquets, arquitectes, Arxiu Històric del COAC

Mercat de Santa Caterina

Fotomuntatge cel.

Enric Miralles i Benedetta Tagliabue.

Imatge cortesia de Miralles Tagliabue EMBT Architects

7- LA CIUTAT NOVA

Barris i poblats de nova planta, recintes edificats i, fins i tot, propostes teòriques de generació matemàtica, constitueixen el “corpus” del creixement de les ciutats i de la fundació de les de nova creació. No estem parlant de refer, com en el capítol de la Ciutat Antiga, sinó de generar de nou sobre terrenys en estat original o agrícoles fins al moment.

Evidentment, en aquesta tasca la geometria hi té un paper primordial per a definir traçats, ordres de juxtaposició i superposició o també lleis generatives de les edificacions proposades.

Hi són presents des de les que beuen de la tradició fins a les més utòpiques, o les que combinen els dos conceptes en un mateix espai.

De costat, fan aflorar relacions i contrastos entre elles que ressonen en propostes presentades i en projectes exposats en altres capítols.

Barcelona. Eixample i reforma interior de Barcelona

Facsimil del plànol original de l'eixample de Barcelona d'Ildefons Cerdà Sunyé que es conserva a la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, Madrid.

Ildefons Cerdà Sunyé. (2009).

Col·lecció de Plànols de l'AHCB. Reg. 22757

Plànol del projecte d'eixample de la ciutat de Barcelona
 Antoni Rovira Trias. (1859).
 Col·lecció de Plànols de l'AHCB. Reg. 02990

8- EL TERRITORI

El treball amb la topografia queda sempre palès en els exemples que aquí es recullen. Al record dels tradicionals bancals agrícoles s'hi afegeix l'interès sobre l'acció de moure terres -excavació i apilament- entesa com un fet ancestral, amb valor artístic, de refundació del paisatge.

I és aquesta modificació topogràfica la que ordena uns itineraris que es converteixen en argument de l'actuació. El "passeig" esdevé una tipologia urbanitzadora amb diferents eines.

La tradició agrícola és molt present. Ho veiem a la manera de disposar la vegetació, en el tractament de l'aigua de rec i esorrenties, i en les contencions dels terraplenats amb reinterpretacions dels murs de pedra tradicionals. A vegades de forma més continguda, i altres amb una gran expressivitat.

La presència del món rural es contraposa i/o complementa amb la introducció de l'imaginari d'una burgesia enriquida que mira fora del país, o amb ressonàncies del món de les arts com es veu en actuacions efímeres i permanents que exploren terrenys molt propers al que s'ha anomenat "Land Art".

Esquerra:

Muntanya Pelada, terrenys demoninats Parc Güell

Planta.

Antoni Gaudí i Cornet.

Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona.

AQ12|Fo-2882/1904

Dreta:

Plànol del cementeri d'Igualada

Enric Miralles i Carme Pinós.

Imatge cortesia de Miralles Tagliabue EMBT Architects

ELS COMISSARIS:CARME RIBAS

Arquitecta titulada a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona i diplomada en Arquitectura del Paisatge.

Inicià la seva activitat a l'Ajuntament de Barcelona com a membre del Servei de Projectes Urbans, des d'on va treballar en diversos projectes de transformació de l'espai públic entre 1980 i 1987.

És professora de Projectes Arquitectònics a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona des de 1986, on també ha impartit classes en el Màster d'Arquitectura del Paisatge.

Des de 1985 fins a 2017 ha compartit estudi professional amb Pere Joan Ravetllat. Conjuntament han realitzat diversos projectes i obres tant en el camp de l'habitatge i les transformacions urbanes, com dels equipaments i de l'espai públic. Una d'elles és l'ampliació i rehabilitació del Mercat de Sant Antoni a Barcelona. La seva obra ha estat publicada en diferents revistes nacionals i internacionals.

Entre 2017 i 2025, ha dirigit el del Consorci del Besòs, entitat local constituïda pels ajuntaments de Badalona, Barcelona, Montcada i Reixac, Sant Adrià de Besòs i Santa Coloma de Gramenet, que té com a finalitat garantir la unitat de l'acció pública en el seu àmbit territorial. Des d'aquest Consorci ha col·laborat en la biennal *Manifesta 15*, amb l'adequació de la Nau de Turbines de les Tres Xemeneies de Sant Adrià de Besòs com a seu d'aquest esdeveniment.

Com a co-comissària de l'exposició *Els Nous Realistes* al DHub de Barcelona, va rebre el "Premi Ciutat de Barcelona 2023", juntament amb Victòria Garriga i Joan Roig.

VICTÒRIA GARRIGA

Arquitecta, urbanista i museòloga. Sòcia fundadora d'AV62arquitectos al 1996. Compta amb vint anys d'experiència en el desenvolupament de projectes d'interiorisme, arquitectura i urbanisme, amb un interès especial pel disseny i la conceptualització d'exposicions i projectes de promoció cultural.

Una part important de la seva activitat i interessos durant els darrers anys s'ha centrat en projectes de regeneració urbana, cultural i social en països en desenvolupament o en situacions de postconflicte.

Ha estat professora i docent convidada en diverses escoles d'arquitectura i disseny a Espanya i a l'estranger: Iraq, Estats Units, Cuba i Moçambic.

Ha treballat per a museus i institucions culturals com el Museo Reina Sofia, el Museu Picasso de Barcelona, el Museo Picasso de Màlaga, el CCCB, el Museu d'Història de Barcelona, el Museo de Bellas Artes de Bilbao, Casa Àsia, Casa Àrabe, la Fundació Tàpies, la Fundació Miró, el Museo Cristobal Balenciaga o la Fundació La Caixa.

És patrona del FAC (Fundación Arquitectura Contemporánea Córdoba).

JOAN ROIG

Arquitecte des de 1981 per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, ETSAB. Aquell mateix any s'associa amb Enric Batlle Durany per formar Batlleiroig. Des de llavors fins a l'actualitat ha desenvolupat múltiples projectes en els àmbits de l'edificació, el paisatgisme i el planejament, sempre des de la perspectiva del Paisatge i la Natura, compromesos amb el medi ambient i implicats en la búsqueda de solucions per resoldre l'emergència climàtica del nostre planeta.

Ha impartit classes de Projectes Arquitectònics a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona des de 1984, així com del Màster d'Arquitectura del Paisatge de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (ESAB).

Ha estat professor convidat en nombroses universitats internacionals i director del BIArch (Barcelona Institute of Architecture). És molt destacable la seva tasca com a jurat, tant de concursos nacionals com internacionals -European, Biennial d'Arquitectura Espanyola, Biennial Europea del Paisatge- i com a membre consultor -ha estat Vocal de Cultura de la Demarcació de Barcelona del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, Consultor de la col·lecció Mixta de l'Editorial Gustavo Gili i membre de la Comissió d'Arquitectura de l'Ajuntament de Barcelona.

En l'àmbit editorial, cal mencionar la publicació del llibre "Nuevos puentes", publicat per GG, i la de nombrosos articles d'opinió publicats a revistes especialitzades, entre les quals destacarien El Croquis, Arquitectura Viva, Topos, Cuadernos, Domus, etc.

Dintre de l'àmbit de la divulgació, destaca la seva tasca com a comissari en diverses exposicions relacionades amb l'arquitectura i el disseny:

- *Batlle i Roig, 30 anys, 15+15*, Col·legi Oficial d'Arquitectes de Barcelona – Espai Picasso (2011). Comissariada juntament amb Enric Batlle.
- *Das Gesetz der Landschaft*. Academy of Arts, Berlin (2009). Comissariada juntament amb Enric Batlle.
- *Farming the Life*. 15 Bienal de Arquitectura – La Biennale di Venezia – Pabellón Central (2016). Comissariada juntament amb Joan Batlle.
- *Miralles. A quarts de quatre*, Museu d'Història – Saló del Tinell, Barcelona (maig setembre 2020). Comissariada juntament amb Benedetta Tagliabue, impulsada per la Fundació Enric Miralles amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.
- *Miralles. Perpetuum Mobile*, DHub, Barcelona (maig-agost 2021). Comissariada juntament amb Benedetta Tagliabue, impulsada per la Fundació Enric Miralles amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.
- *Els Nous Realistes*, DHub, Barcelona (octubre 2023–gener 2024). Comissariada juntament amb Carme Ribas, exposició guardonada amb el Premi Ciutat de Barcelona 2023.

LLIBRE:

Amb motiu de l'exposició, s'ha editat la publicació ***Seny i rauxa***, un llibre que constitueix una eina per, a través dels edificis, els documents, les imatges, els croquis, els plànols i les publicacions que n'han construït el relat, **entendre l'arquitectura catalana**. La publicació planteja una lectura **a partir del binomi del seny i la rauxa**, entesos com dues cares d'una mateixa manera de pensar i projectar. Com en l'exposició, **les obres es mostren en parelles o constel·lacions** en una estratègia que afavoreix les comparacions i fa visibles qüestions com la materialitat, la geometria, la forma, la relació amb el lloc o la càrrega simbòlica de l'arquitectura.

No es tracta només d'un catàleg d'obres, sinó **també una proposta de lectura cultural i crítica** sobre què pot definir una tradició arquitectònica catalana i com aquesta es transforma en el temps. En aquest sentit, inclou una selecció de textos de referència de figures clau com **Alexandre Cirici, Jaume Vicens Vives, Josep Ferrater Mora, José Antonio Coderch, Oriol Bohigas, Helio Piñón, Ignasi de Solà-Morales, Josep Quetglas, Xavier Monteys i Àngela Molina**, de manera que combina discurs expositiu i pensament crític.

Autors: VVAA

Editors: Ajuntament de Barcelona i Disseny Hub Barcelona

Any de publicació: 2026

ISBN: 978-84-9156-711-0

Número de pàgines: 296 pàgs.

Mides: 110 mm x 190 mm (tancat)

Preu: 18 €

ACTIVITATS PARAL·LELES:

En el marc de l'exposició, el DHub ha preparat una sèrie d'activitats paral·leles que reflexionen al voltant de l'arquitectura catalana. Entre aquestes, hi ha la presentació del catàleg, que tindrà lloc el pròxim 9 de juny en un acte en el què hi participaran els tres comissaris de l'exposició i que també inclourà un diàleg entre Àngela Molina i Xavier Monteys. A més, el dia 18 del mateix mes hi ha prevista una taula rodona sobre la tesi de l'exposició que comptarà amb arquitectes de diferents generacions.

Imatges en alta disponibles per premsa a:

<https://eicub.net/share/service/publicSite?node=workspace://SpacesStore/3dfc0f2b-6fd3-4797-b635-8b966b8a4333>

Contacte de premsa:

Paula Mateu

dhubpremsa@bcn.cat

Seny i rauxa. Notícia de l'arquitectura catalana

Del 21 de maig al 6 de setembre de 2026. Disseny Hub Barcelona

Inauguració: 21 de maig les 18,30h

Preus

Entrada general: 6 €

Entrada reduïda: 4 €

Entrada general combinada temporals: 8 €

Entrada reduïda combinada temporals: 5 €

Entrada general combinada: 9,20 € (inclou l'entrada a les exposicions permanents i a les exposicions temporals)

Entrada reduïda combinada: 6,20 € (inclou l'entrada a les exposicions permanents i a les exposicions temporals)